

EL:POBLE:CATALA

ANY IX NUM. 2.545

BARCELONA, DIJOUS 22 DE FEBRER DE 1912

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

DENTRE DE POC SE POSARÀ EN VENDA

El servicio militar en España

Obra de gran utilitat; que conté: un prelúbul sobre'l servei militar; el text de la Llei vigent, comentada y concordada amb la de 1885; modificada per la de 1896; les instruccions provisionals per l'aplicació de la Llei; disposicions complementaries de lleis anteriors; un extens sumari alfabètic; formularis adaptats a la nova Llei y legislació comparada en materia de servei militar; per

Miquel Barberà

Advocat de l'Ilustre Col·legi de Barcelona

Romual S. Rocamora

Mestre superior y advocat

Dr. J. LORCA Ex-monitor de la Clínica de Vies Urinàries de la Facultat de Medicina de París. Consulta: Plaça de Catalunya, 3, primer, de 5 a 7. Econòmica per obrers, de 7 a 8.

El nacionalisme y la monarquía

En Canalejas ha fet la declaració de voler embrassar el problema del règim local y crear la mancomunitat a Catalunya y arreu d'Espanya, procurant que una híbrid fórmula de transacció engendri y realisi tant importants reformes.

El que del Govern no ha definit el seu pensament en els aspectes essencials de la llei de bases que prepara. No ha volgut expressar res més que un desig de concòrdia y transacció sobre les noves institucions jurídiques.

Però nosaltres no podem amagar una forta inquietud davant l'obra que està en projecte. No creiem que la titulada transacció consagriï institucions de llibertat colletiva. En l'hora present les circumstàncies no són gaire propícies a l'avveniment de millors favorables a l'otorgament de poders y medis econòmics als Municipis, ni a la creació de regions o mancomunitats autònombes, ni a la reducció de la vida de l'Estat a les seves genuines característiques.

La llibertat colletiva, lo mateix que l'individual, estan fora de joc en l'actual règim. La monarquia se troba tancada a tota institució democràtica y a tota renovació progressiva. L'Estat acapara y monopoliza l'administració, la política y la finansa. Els partits de govern són oligarques encapitulats, aferrades com paràssits als cossos públics, oposades a l'increment de la vida social. Y així no es possible ni que creixi en la consciència popular l'esforç de renovació de les institucions, ni que prevalguin i triomfïn els ideals lliberadors.

A Espanya són sempre's conservadors els que governen. Són conservadors l'actuació y la política monàrquiques. Per això es de mera tolerància l'exercici del poder pels titulats lliberals. Per això mateix ha fracassat palesament en Canalejas, amb les seves teories realistes y amb la seva tendència a l'estatisme.

En tot lo referent a la transacció en projecte, tindrem lo que vulguem concedir en Maura, lo que permetin la tolerància de l'Estat y el límit de la monarquia. Podrà lograrse una descentralització administrativa, rodejada de condicions y de reserves; però no s'arribarà a un estat de coses nou en el qual les nacionalitats històriques y els Municipis hi despleguin els atributs del propi poder y les funcions de la seva naturalesa.

Y aquest injust predomini de l'oligarquia conservadora, es causa de l'estat de crònica impotència en el qual se troben a Espanya la política de govern y les concepcions del dret públic. La política no està orientada cap a l'avenir, com correspon a la projecció ineludible de la civilització. El dret públic no encarna la seva funció més noble, que consisteix en traduir constantment a l'realitat les ambicions, sempre renovades, de la consciència social. La política y el dret reben l'influència de les idees regressives, en lloc d'adapte's a les formes ciuianes y progressives de l'evolució y la història.

Y així vivim baix el control d'un partit

J. LLUHI RISSECH

sident de l'Ateneu de Madrid senyor Moret, pera donar dues conferències en aquella entitat. El senyor Vehils pronunciarà segurament aquestes conferències a primers del vinent març. En la primera tractarà de l'Americanisme y en la segona de l'Americanisme parlamentari.

En honor del Bartrina

En honor del Bartrina s'ha celebrat un altre banquet per festejarlo per son enllairament a la vicepresidència de la Diputació. Ha tingut lloc a Caldes, assistint-hi bastants arquebis, secretaris y altres persones adictes a la política del senyor Bartrina.

J'així ho sembla

Alguns senyors que s'atribueixen pomposament la representació de les societats econòmiques de Barcelona han organitzat un banquet en honor del governador. Però com que segons sembla aquesta representació no ha sigut donada, al menys per totes les entitats d'aquell caràcter, «El Noticiero» d'així deia:

Habiéndose publicado en algunos periódicos de esta ciudad varios suellos en que se decide que las Sociedades Económicas de esta capital trataban de ofrecer un banquete al Excmo. señor gobernador civil en demostración del gusto con que habían visto la concesión al mismo de la gran cruz del Mérito Militar, por varios individuos de las Juntas directivas de dos de aquellas socie-

dades, se nos ruega hagamos constar que ni en Junta directiva ni en Junta general se ha tomado acuerdo alguno por el que se autorice la representación oficial de las mismas en dicho acto.

Quedem, doncs, segons aquesta gazetilla, en que les societats econòmiques en aquests cas no són més que uns quanys senyors als quals els té a compte fer alguna cosa per en Portella y de pas pera el partit liberal a Barcelona.

Els carlins

Fa molt de temps que en el camp carlí, pera no esser menys que's demés camps polítics, hi ha entrat la discordia. Des de molts mesos s'hi han disputat dos bandos, no arribant la divisió al públic pròpia, per la por a l'autoritat regional, investida de poders descrepcionals per treure del partit a qui no vulguí creure.

Darrerament la batalla anava á donar-se amb motiu de la renovació de la Junta del Casino de la Riera de Sant Joan; però la sang no arribà al riu. Un discurs conciliatori den Junyent feu desfer les armes als combatents, de moment; però amb sacrificis dels que creien guanyar. Ara aquests, que tenen per capítol de famós Vives, fan un centre nou en el mateix districte III y ja han presentat les bases de constitució a la quefatura regional. Aquest Centre ha d'estar a la fortalesa de la tarregada del partit contra els vencedors de la Riera de Sant Joan.

A la conferència de Moncada

Ha després gran expectació la conferència que demà passat, dissable, donarà nostre estimat amic don Trinitat Moncada en

el C. N. R. del districte IV sobre'l tema «Els aventurers y l'actualitat política».

Conferències

D'aquí a poc ha de donar una conferència a la Juventut Republicana de Lleida el secretari del Consell General de l'Unió Federal Nacionalista Republicana, don Francesc Layret. Trucarà de política catalana. — En Marcel·lí Domingo n'acaba de donar una a Centre Republicà d'Agramunt.

Felicitat

La Societat «Unió Ultramarina» de dependents de colmados, queviures y similars ha dirigit una atenta carta al diputat a Cort don Luis Zulueta felicitant-lo per son brillant discurs en defensa de la Llei del Desconsol Dominicà.

Miting radical

Aquest vespre, a les deu, s'ha de celebrar al teatre Còmic un miting batejat spro sufragio universal y dedicat a demanar que's resolguï desseguí l'incompetència o capacitat del senyor Junyent.

Entre altres oradors parlarà en Lerroux, de qui's diu que aprofitarà l'oportunitat per dir alguna cosa sobre les dissidències den Liadó y companya del carter del Vidre.

QUI TINGUI TOS
que prengui l'antiga y acreditada pasta pecoral del Dr. Andreu y se la traerà ben avia. — Demanis a les farmàcies.

Dr. Serrallach Vies urinàries
Consulta econòmica, de 7 a 9. Jovellanos, n.º 9.

Con un aumento en los tributos. 72.902,760
Con venta de oro anunciad. 32.845,000
Con emisión obligaciones del Tesoro. 45.000,000
Total. 150.746,760

El 61 por 100 de aumento corresponde a los presupuestos de Guerra y de Marina y sólo un 39 por 100 a todas las demás obligaciones. El presupuesto de Clases Pasivas aumenta 3.450,243 pesetas, fruto en su mayor parte de las campañas africanas, como lo son también los aumentos del Ministerio de Estado.

En el presupuesto de ingresos pasa la recaudación, de 1.072.468,984 pesetas en 1908, a pesetas 1.177.209,922 en 1911: el aumento es de 104.741,008 pesetas; pero de este aumento debemos restar 32 millones que se han obtenido hasta el 31 de Diciembre ultimo de la venta del oro anomenado al Banco de España; queda luego un aumento líquido de tributación de 72 millones de pesetas.

De manera que la comparación de los presupuestos de 1908 - anies de las guerras - y de 1911 - durante la campaña arroja un aumento de pesetas 147 millones 721,794. ¿Cómo se ha pagado esto aumentado de gastos? He aquí en qué forma:

Prestes

Con un aumento en los tributos. 72.902,760
Con venta de oro anunciad. 32.845,000
Con emisión obligaciones del Tesoro. 45.000,000
Total. 150.746,760

Per lo tanto, la campanya africana ha produït, hasta el 31 de Diciembre último, un aumento de 45 millones de pesetas en la Deuda y una suma de 30.845,000 pesetas en las reserves oro del Tesoro público.

COMENTARIS
Complaint ordres

Se veu clar que's companys de «La Veus», tots susceptibles quan nosaltres parlem den Cambó, han rebut l'orde de «reuenir» per altre an en Lluhi y Rissach. Y ells, obediencs y disciplinats, compleixen aqueixes ordres amb zel incendiari.

Però com que les ocasions d'atac no s'vinzen sempre, els redactors del diari regionalista se troben devagels amb que no saben com ferho per escriure fa «reuenir» de reglament an en Lluhi. Es això lo qu'ha passat abans d'ahir, puig van escriure un article d'una trivialitat deplorable, en el qual fins reproduïen aquelles planes sobre la situació del nostre Ajuntament. Y lo bò del cas es que no més cal seguir els fragments que'l confonen publica per comprovar que no hi ha tal contradicció. Els leaders de la minoria federal nacionalista parla de lo que calfa per a l'Ajuntament; però en parla partant de la suposició de que l'U. P. N. R. tingués al Consistori una forsa prou considerable per imposar els seus ideals. Y aquest no es, desgraciadament, el cas d'avui.

FILLS DE E. MAS SARDÀ
RAMBLA DEL CENTRE, 23. - BARCELONA

Negociem el cupó número i dels Títols Reversos del Ebre, a 10 pessetes un, lliure d'impost.

DOCUMENTS PARLAMENTARIS
La política naval d'Espanya

Interpelació de D. FRANCESC MACIÁ, que va acabar de explanar-se en la sessió del Congrés del 17 del corrents

Les dues orientacions

El Sr. MACIÁ: Señores Diputados, días pasados, cuando expliqué la primera parte de mi interpelación, traté de demostrar que aquí hay dos tendencias, dos orientaciones completamente distintas: una, la que intenta hacer una demostración de fuerzas que, en mi concepción, son vanas y ridículas delante de las fuerzas de otras Naciones, y que no solamente puede llevar a España a un presupuesto que su potencia económica no puede resistir, sino que además es peligrosísimo para la política internacional a que el presidente de Hacienda actual se preocupe de nimiedades que no le corresponden.

Y este punto de vista, de gran importancia para la futura reforma burocracia y monarquía, no se ha tenido en cuenta por el señor Ministro de Hacienda en su desdichado proyecto de reforma de la política monetaria y de Instrucción, si queremos que los pueblos de España no vivan en un lamentable abandono. Y mientras que se forma un fuerte presupuesto, el Tesoro se verá obligado a contrarrestar deudas flotantes; no podrá liquidar sus deudas con el Banco de España, y cuando llegue el vencimiento del privilegio, el Tesoro no podrá tratar con el Banco con aquella libertad y prestigio y fuerza que una situación libre y despejada confiere.

Y este punto de vista, de gran importancia para la futura reforma burocracia y monarquía, no se ha tenido en cuenta por el señor Ministro de Hacienda en su desdichado proyecto de reforma de la política monetaria y de Instrucción, si queremos que los pueblos de España no vivan en un lamentable abandono.

La comparación de los presupuestos de 1908 y 1911 arroja un aumento de 147 millones de pesetas en los gastos; y de 104 millones 741,008 en los ingresos: el déficit real que estas cifras revelan es de 43 millones de pesetas. De modo que la política internacional imperante ha traducido en un considerable aumento de gastos y de nuevas cargas sobre el contribuyente. Véan-se los aumentos de gastos:

AUMENTO DE GASTOS DE 1908 A 1911 (En pesetas)

CONCEPTOS	Pagado en 1908	Pagado en 1911	Aumento
Casa Real	8.900,000	8.900,000	
Cuerpos Colegiados	2.331,000	2.468,000	137,000
Deudas públicas	400.775,947	410.678,022	9.002,055
Cargas de Justicia	966,612	948,904	
Clases pasivas	74.687,806	78.118,049	3.430,243
Presidencia	843,464	668,848	
Estado	5.581,341	7.693,991	2.112,650
Justicia: civiles	16.311,984	19.936,327	3.624,343
Idem: eclesiásticas	41.114,419	41.155,304	40.885
Guerra	169.441,987	226.656,463 (1)	57.214,476
Marina	33.102,343	69.502,677	36.400,344
Gobernación	67.939,466	81.531,375	13.592,909
Instrucción	51.044,744	57.176,713	6.121,969
Fomento	95.366,882	107.774,560	12.407,678
Contribuciones	37.928,812	39.174,731	1.245,919
Fernando Póo	1.900,000	1.900,000	
Totales.	1.025.952,524	1.173.678,318	147.725,794

(1) Hi ha que tenir en compte que la xifra calculada per les Corts de gastos del ministeri de Guerra, en 1911, era de 1.035.916,607 pesetas, lo qual demostra un gasto real de més, de 37.139,766 pesetas. El gasto de més sobre lo calculat, fou de 1.023,190 pesetas, en el ministeri de Marina, de 1.111,504 pesetas, en el d'Estat; de 3.100,049 pesetas, en el pressupost de classes passives, etc., etc. El total d'aument del pressupost de gastos de 1911,

plicarlos anualmente para esos buques, teniendo en cuenta la conservación de los buques que de la primera ley, lo que arrastró de esa primera ley y las nuevas construcciones.

Pues bien: si vosotros empezáis ahora por la construcción de los tres acorazados, antes de que éstos estén construidos con arreglo á la primera ley, resultará lo siguiente: de esos 124 millones que yo fijo en el coste anual de la segunda ley, tenéis que quitar los 38 que yo consideraba que se dedicaban á la conservación de los buques de la primera ley; tenéis después que añadir los 31 millones que hoy están gastando; quedan 75, más 8, es decir 117 millones, aumentando los 36 ó 40 millones que dedicáis á la construcción de la escuadra, resultan 157 millones. A ese presupuesto vais, y si decis que no, tendréis que demostrar uno de los dos: que no aceptáis ni construiréis los buques que yo señalo aquí, ó que no aceptáis el precio que yo fijo, y que S. S. acepté el otro día en una interrupción.

Pero lo interesante es que vosotros no os habéis dado cuenta del importe de las obligaciones que representa el tener una escuadra. Por qué? Porque decis que no vais á un presupuesto como éste. Lo tendréis que demostrar, y lo veremos; pero yo os pregunto: ¿es que queréis continuar teniendo barcos sin ponerlos en estadio eficiente, sin artillería, sin personal técnico, lo mismo eléctrico que mecánico? ¿Es que no pensáis hacer las maniobras y todo lo que es absolutamente necesario? ¿Es que no pensáis poner bastantes municiones en tierra, tener armamento de repuesto, las diferentes piezas de recambio en corrales y torres y todo lo que es indispensable para el caso de una avería ó de un combate? Si así fuese, entonces todo lo que estáis haciendo será completamente inútil.

Además tenían en cuenta los Sres. Diputados que yo en los estados que he hecho, he puesto sólo buques de 20,000 toneladas, teniendo en cuenta que no tenemos diques en donde puedan construirse buques de mayor tonelaje; pero todos sabéis que en la mayoría de las marinas del mundo se van a construyendo de 23 á 30,000 toneladas; que los cañones ya no son de 305, sino de 354 con una proporción de 1 ó 1,3 respecto á los de 305, y que todas las marinas del mundo emplean estafetas de 5,000 y más toneladas, y yo he puesto en este estado nada más que estafetas de 4,000 y que los contratorpederos que yo puse en el estado son de 600 toneladas, cuando en las demás marinas del mundo son de 800 ó 1,250, es decir, que ese estado es más bien deficiente.

Pues bien: teniendo en cuenta todas estas consideraciones, yo os digo que si vosotros queréis seguir por esa orientación, os veréis obligados á construir buques de mayor tonelaje, de más fuerza ofensiva, de más fuerza defensiva, y por consiguiente debéis decir al país que vosotros gastaréis mucho más de lo que mis estados manifiestan.

Como comprobación de cuanto os vengo diciendo, yo daré un estado en que he hecho el cálculo de lo que gastarían las diferentes Naciones del mundo desde el año 1910 al 1918, partiendo del principio del programa naval de Alemania y teniendo en cuenta las relaciones de Alemania con las demás Naciones, advirtiendo que cuando no he podido establecer esa relación, la he establecido, por ejemplo, entre los Estados Unidos y el Japón, que son las dos Naciones que podemos decir que se están preparando para un conflicto armado, para una guerra, que podrán estallar quizás antes de que se abra el canal de Panamá. Examinando estos estados veréis vosotros lo ridículo que es nuestra fuerza naval frente á la de las grandes Naciones.

Si nosotros quisieramos en el año 1918 tener la fuerza naval que tendrá entonces Italia, necesitaríamos gastar 600 millones anuales. Decidme si no es una locura emprender una política naval con esa orientación.

La necessitat de sumergibles

Lo que aquí pasa, Sr. Ministro de Marina y señores Diputados, es que nosotros queremos ostentar una fuerza que no tenemos, que sólo se trata de una vana y ridícula ostentación que será peligrosísima, porque si cuando vosotros tengáis los tres acorazados creéis que nuestros pueros están defendidos, ¿qué sucederá? Que podréis unirles el viejo «Pélayo», podréis unirles los dos cruceros «Príncipe de Asturias» y «Catalina», que no tienen valor militar, podréis unirles el «Extremadura», si queréis el «Alfonso de la Plata» y el «Carlos V», que es una desdicha, y los tres contratorpederos y un sinnúmero de torpederos, podréis pasároslos por los pueros de España con 30 ó 40 buques para que el país crea que tiene una fuerza naval; pero esta fuerza no será verdad, porque sólo habrá tres buques de línea, tres buques para combatir, muy inferiores á los de las otras Naciones, muy inferiores á los que las demás Naciones habrán construido cuando los nuestros estén en disposición de combatir.

Eso no se puede tolerar, Sr. Ministro de Marina; es preciso procurar el bien de la Patria antes que todas las demás consideraciones, vengan de la altura que vengán; lo primero es lo que interesa al país, y yo os demuestro que con esos sumergibles podríamos tener asegurada la integridad de la Patria y la defensa de nuestras costas cuando fuese preciso, mientras que vosotros vais á una ridícula ostentación. Porque suponiendo que el año 1918 tuviésemos esos seis acorazados, que no los tendremos, y que si los tenemos será para deshacer de España, suponiendo que los tuviésemos restaría una de dos ó seis que vosotros necesitáis esa fuerza para una alianza con otra Nación, ó que creáis que con ella tendríais suficiente para defender la integridad de la Patria, ¿eso no lo puede decir S. S. ni lo puedo decir nadie que tenga conciencia de lo que son esas cosas. Entonces nos veríamos obligados á que esos seis acorazados se encerraran en un puerto, porque no podrían combatir contra una flota enemiga inmensamente superior, y desde el momento en que estuviesen esos acorazados encerrados en un puerto, ¿quién los defendería? Pueden los defenderlos los sumergibles, la flota compuesta de contratorpederos y torpederos; esos son los que los defenderán. «Cómo iban á salir seis acorazados de un tonelaje y de una fuerza ofensiva muy inferiores á los de los buques que los bloquean? Es decir, como salí, si saldrían, porque los marinos españoles preferían luchar y sucumbir antes que los llamases colosos; pero precisamente para evitar eso y que esa sacrificio resultara inútil, Sr. Ministro de Marina, es para lo que nosotros combatimos ahora lo que vosotros proponéis.

Los ingleses, inmediatamente que se oírían la toma de Mahón mandarían allí una flota de torpederos, de contratorpederos y de sumergibles; desde Gibraltar mandarían carbón, grasa, mandarían todo lo necesario para reparar las pequeñas averías y poder escoltar hasta Inglaterra los buques que tuvieran grandes averías.

Ante eso, como digo, las francesas, antes que las separen brutalmente Argelia de la Metrópoli, lo cual impediría que las tropas de Argelia fueran á Francia en caso de conflicto ó que en caso de necesidad pudieran ir desde la Metrópoli á Argelia para atender á su gran imperio colonial en Francia, también dicen que debe apoderarse de Mahón; lo dicen sus escritores y sus hombres de Estado, que en caso de conflicto con Inglaterra tratarían de apoderarse de la plaza de Mahón.

Y dicen más, y voy á leer sus propias palabras:

«Esta ocupación del puerto de Mahón por fuerzas francesas, al principio de las hostilidades con Inglaterra ó con Alemania, mejoraría singularmente nuestra situación en el Mediterráneo; mantendría intacta toda la eficacia de nuestro transversal Tolón-Bícerá; aseguraría el enlace constante entre Francia y Argelia, enlace necesario y de una influencia moral considerable; suprimiría completamente toda la navegación comercial libre, es decir, no escoltaría entre Malta y Gibraltar, y por consecuencia la circulación de su vida en la arteria mayor del mundo; opondría, en fin, en muy mala postura a las flotas enemigas, aun superiores en número y en fuerzas, navegando entre estos dos puntos.»

Y después, refiriéndose á la cuestión de Marruecos, dicen, hablando de las concesiones que se pueden hacer mutuamente las Naciones, lo siguiente:

«Vamos á hacer, sin duda, grandes concesiones á España. Y bien, en cambio de esas concesiones, que tome la obligación de ocupar y defender las islas Baleares y Puerto Mahón, en caso de una guerra de Francia con una gran potencia naval y bajo pena de caducidad del Tratado franco-español de la anterior a propósitos de Marruecos. Si el

partido; yo creo que he demostrado, el país ruzgará, que esta es una política naval, que esa orientación no es más que una vana y ridícula ostentación de fuerzas, que es muy peligrosísima. Ahora vamos á entrar en otro orden de ideas.

El Sr. Maura y Gamazo ha escrito una obra titulada «La cuestión de Marruecos desde el punto de vista español», que merece toda clase de elogios. Demuestra en ella una vastísima ilustración y una gran cultura; yo creo que es una de las obras que deberían conocer todos los que se ocupan de los problemas de Marruecos. Revela una percepción fina, que no le gusta ninguna preocupación, y campea en la obra una gran independencia de criterio; yo felicito por ella al Sr. Maura y Gamazo. En uno de los capítulos de dicha obra, el Sr. Maura y Gamazo copia lo dicho por Mr. Pinón en una revista, y dice:

«La hegemonía militar de la Gran Bretaña en el Mediterráneo no se apoya sobre una larga línea de fortalezas escalonadas: Gibraltar, Alejandría, la bahía de Suda; 1.800 kilómetros sin un palmo de tierra interior, separan á Malta de Gibraltar. Para recorrer la flota británica, que ha de bordear costas francesas, hallándose casi todo el trayecto dentro del triángulo que marcan Túnez, Bézier y Orán, uno de cuyos lados guarda Córcega, correira á cada instante el riesgo de Mers el Kébir, Argel y Bézier, y si derribaba hacia el Norte, por los de Port-Vendres, ser atacada de flanco por los torpederos Marsella, Toulón, Ajaccio y Porto Vecchio.»

Después de manifestar que Mr. Pinón se refiere solamente al caso de una guerra con Francia, pero que la cuestión se complica si interviniéssen Italia también, dice:

«Cambiarían, sin embargo, tan desfavorables circunstancias, si en el interior del triángulo poseyese Inglaterra un tercer punto de apoyo, una tercera fortaleza: Mahón, que fue para Inglaterra su Malta del siglo XVII; es la mejor posición estratégica del Mediterráneo occidental; hombres como Sir Charles Dilke, Lord Charles Beresford y el capitán americano Mahón, no han vuelto en aconsejar al Gobierno de Londres que se apoderen de aquella plaza y de los alrededores de la bahía de Algeciras, en cuanto hubiese declarado la guerra á Francia.»

Asícribe Mr. Pinón — dice el señor Maura — que no añade si al Gobierno de Londres le ha parecido tan lindo como á sus consejeros ese procedimiento sumísimo para resolver las dificultades. Por débiles que seamos (y no lo somos tanto como muchos extranjeros), y lo que es más triste, algunos españoles creen) no podrá ser jamás cosa fácil arrebatarnos porciones de territorio, hace mucho tiempo señaladas á los elementos de la población.

Mahón no está defendido, Mahón, y esto es una realidad que consignan todos los estadistas extranjeros, ingleses y franceses. Mahón puede ser tomada á viva fuerza en muy poco tiempo.

Las bases marítimas, señor ministro de Marina, no se toman por mar, ahí están, para demostrarlo, Port-Arthur, Sebastopol y Hipona; casi todas las bases marítimas se toman por tierra, y Mahón no está defendido por tierra, y Mahón no tiene los fuertes necesarios para su defensa. Mahón está á disposición del que desembarque en Formellón ó en Ciudadela, y en una ó dos jornadas se dirige á Mahón, porque no tiene medios de defenderse, y eso ocurre á consecuencia de que los estadistas que han ocupado el Gobierno no han previsto esto y han ido á unas alianzas que no son tales alianzas, porque tienen de pedirles que protejan nuestras islas, y, por lo tanto, no somos aliados; somos protegidos, porque nosotros no podemos garantizar la integridad de estas islas. Y esto es gravísimo, señor ministro de Marina, porque relacionándolo con lo primero que yo dije antes de esta cuestión, es mucho más difícil.

La qüestió marroquina

Ya hablaremos después de un comentario que hace el Sr. Maura y Gamazo. Efectivamente, señores, cuando en virtud del Tratado de Amiens, Inglaterra, cedió Mahón á España quedándose con Malta; nadie podía suponer la importancia estratégica que adquiriría después el puerto de Mahón, la apertura del canal de Suez, la instalación de los franceses en el Norte de África, el que Egipcio pasase á ser territorio inglés, y el que pueda decirse que la preponderancia de las Naciones depende de la influencia que obtengan en las posiciones asiáticas, todo lo cual ha hecho que el puerto de Mahón resulte estratégicamente tan importante como dice Mr. Pinón.

Cuando los franceses transformaron el lazo de Bézier en una gran base marítima, con sus fábricas, sus talleres, sus astilleros para utilizar, armar, reparar, abastecer y aprovisionar á una flota, con todos los repuestos de carbón, víveres y municiones necesarios. Inglaterra previó un gran peligro para su preponderancia en el Mediterráneo. La linea Colón-Bézier pasó por cerca de 2.000. Las ventajas estratégicas que tenía Francia sobre Inglaterra en el caso de una guerra eran evidentes, eran inmensas, y, por consiguiente, nun en el caso de una guerra defensiva y con fuerzas inferiores, podía entrar en el Canal de Suez, la instalación de las francesas en el Norte de África, el que Egipcio pasase á ser territorio inglés, y el que pueda decirse que la preponderancia de las Naciones depende de la influencia que obtengan en las posiciones asiáticas, todo lo cual ha hecho que el puerto de Mahón resulte estratégicamente tan importante como dice el señor Maura y Gamazo en su obra aduciendo pruebas que yo voy á leer. Hay aquí conclusiones del señor Maura y Gamazo que creo que podían suscribir el señor Azcárate y don Pablo Iglesias, y si no, vamos á verlo. Dice en uno de sus párrafos: «En honor de la verdad, tenemos en España, dentro del mismo género hidráulico, mejores creaciones que á consecuencia del aumento de los armamentos se paralizará la marcha de la civilización; otros creen que á consecuencia del aumento de las fuerzas navales habrá guerra entre las naciones, y yo creo que habrá guerras interiores, que habrá revueltas de masas de ciudadanos contra los impuestos á que les obligan esos aumentos navales. Y eso lo decía el Ministro de Estado en pleno Parlamento, y agregaba: nosotros no podemos paralizar los armamentos navales hasta que la opinión pública, percatándose de ello, exija que las naciones hagan lo que han llegado á hacer los individuos, apelar á las leyes en vez de apelar á la fuerza.»

Pues bien, señor Ministro de Marina, yo he procurado presentar aquí datos precisos respecto al importe de la orientación que vosotros seguis. Yo reclamo de S. S. una cuidadosa atención á cuanto yo he dicho. Yo asumo que si vosotros no cambiables lo mismo vuestra política naval que vuestra política general, no será extraño que se subieren esas masas de ciudadanos, cansados ya de que los aumentos los impuestos, que ya no pueden tolerar y de que, á pesar de eso nos encontramos, por culpa de la política de los dos partidos, con un déficit enorme que empobrece y mata lentamente á España.

Yo observaría en el capítulo anterior, que se observaría en el capítulo anterior, que no es posible ponerlos en su favor, y no habrían otro medio que buscar un punto estratégico, una gran posición estratégica dentro de este triángulo Bézier-Orán-Tolón. Para ello se fijaron en el puerto de Mahón, que es la posición más estratégica del Mediterráneo occidental, y como ya no establebamos en los tiempos de las guerras de la Revolución y del Imperio, en que no se podía hacer caso omiso del derecho de gentes, dijeron: nosotros nos apoderaremos de esa plaza en cuanto noteños que va á haber un conflicto entre Inglaterra y Francia, y desde entonces, por si acaso no podemos comprender que era preciso unirles el viejo Pélayo, podréis unirles los cruceros «Príncipe de Asturias» y «Catalina», que no tienen valor militar, podréis unirles el «Extremadura», si queréis el «Alfonso de la Plata» y el «Carlos V», que es una desdicha, y los tres contratorpederos y un sinnúmero de torpederos, podréis pasároslos por los pueros de España con 30 ó 40 buques para que el país crea que tiene una fuerza naval frente á la de las grandes Naciones.

Si nosotros quisieramos en el año 1918 tener la fuerza naval que tendrá entonces Italia, necesitaríamos gastar 600 millones anuales. Decidme si no es una locura emprender una política naval con esa orientación.

El fet. - La fantasia popular. Detenció injustificada

Dies endarrerats donarem compte d'haver desaparegut la nena Teresa Guijar, de cinc anys, que habitava amb els seus pares al carrer de Sant Vicenç, número 19. Segons sembla el fet passà de la següent manera. El dissabte, dia 10, a dos quarts de nou del vespre, la nena y sa mare, Agna González, venien d'un caló de la Ronda de Sant Antoni ont la darrera treballà a la cuina. Al ser al Pas de la Palma la mare trobà la casa de socors de la Ronda de Sant Pere curaren a Vicenta Vilallonga, d'una ferida contusa amb trencadura del cubit esquerre i a Francisca Parches d'una ferida al cubit esquerre amb trencadura de l'húmer dret, causades per la caiguda d'un candau y despensar la porta.

Jugant amb unes amigues a la muntanya de Montjuïc, prop del monestir de Montserrat, la nena veié la casa de socors i entrà en el seu jardí, deixant que les en sales de la docta casa, la veu don Nuslart, pogué tenir vibracions d'indignació contra l'accord d'explotació dels interessos barcelonins.

Sorprendentment aquella veu no quedà isolada y avui, en la mateixa sala, seran els representants de la vida corporativa de Barcelonella, els que uneixen d'aleshores en la ciutat, deixant que en les sales de la docta casa, la veu don Nuslart, pogué tenir vibracions d'indignació contra l'accord d'explotació dels interessos barcelonins.

Y en Nuslart quedarà veniat, sense haver obert la boca.

2

Què segueix? Com vulgàrem. La Societat d'Estatudis Econòmics organitzà la conferència com a preludi d'una campanya controvertida gairebé total, el primer peregrí que la Sociedad Económica de Propiedad Urbana no trobés local per a celebrar la conferència, la qual s'ha celebrat a l'Ateneu Obrer de la Universitat de Neuchâtel, el professor de l'Institut Médic-Social de Catalunya, el Dr. André Maday, qui disserà sobre «El treball domèstic i les seves condicions de treballament». El Dr. Maday, qui disserà sobre «El treball domèstic i les seves condicions de treballament».

Per què? Doncs perquè el senyor Verdaguera i Callís, il·lustre prohòm de la Lliga, signà el seu nom per a la conferència, que no s'ha celebrat, i prou s'ha mossegat la llengua, però el que signà el Dr. Maday, qui disserà sobre «El treball domèstic i les seves condicions de treballament».

Per què? Doncs perquè el Dr. Verdaguera i Callís, il·lustre prohòm de la Lliga, signà el seu nom per a la conferència, que no s'ha celebrat, i prou s'ha mossegat la llengua, però el que signà el Dr. Maday, qui disserà sobre «El treball domèstic i les seves condicions de treballament».

Per què? Doncs perquè el Dr. Verdaguera i Callís, il·lustre prohòm de la Lliga, signà el seu nom per a la conferència, que no s'ha celebrat, i prou s'ha mossegat la llengua, però el que signà el Dr. Maday, qui disserà sobre «El treball domèstic i les seves condicions de treballament».

Per què? Doncs perquè el Dr. Verdaguera i Callís, il·lustre prohòm de la Lliga, signà el seu nom per a la conferència, que no s'ha celebrat, i prou s'ha mossegat la llengua, però el que signà el Dr. Maday, qui disserà sobre «El treball domèstic i les seves condicions de treballament».

Per què? Doncs perquè el Dr. Verdaguera i Callís, il·lustre prohòm de la Lliga, signà el seu nom per a la conferència, que no s'ha celebrat, i prou s'ha mossegat la llengua, però el que signà el Dr. Maday, qui disserà sobre «El treball domèstic i les seves condicions de treballament».

Per què? Doncs perquè el Dr. Verdaguera i Callís, il·lustre prohòm de la Lliga, signà el seu nom per a la conferència, que no s'ha celebrat, i prou s'ha mossegat la llengua, però el que signà el Dr. Maday, qui disserà sobre «El treball domèstic i les seves condicions de treballament».

Per què? Doncs perquè el Dr. Verdaguera i Callís, il·lustre prohòm de la Lliga, signà el seu nom per a la conferència, que no s'ha celebrat, i prou s'ha mossegat la llengua, però el que signà el Dr. Maday, qui disserà sobre «El treball domèstic i les seves condicions de treballament».

Per què? Doncs perquè el Dr. Verdaguera i Callís, il·lustre prohòm de la Lliga, signà el seu nom per a la conferència, que no s'ha celebrat, i prou s'ha mossegat la llengua, però el que signà el Dr. Maday, qui disserà sobre «El treball domèstic i les seves condicions de treballament».

Per què? Doncs perquè el Dr. Verdaguera i Callís, il·lustre prohòm de la Lliga, signà el seu nom per a la conferència, que no s'ha celebrat, i prou s'ha mossegat la llengua, però el que signà el Dr. Maday, qui disserà sobre «El treball domèstic i les seves condicions de treballament»

tres delegats cada una pera negociar, els delegats van a celebrar un sens fi de conferències, y al a fi els patrons, alegant diverses nòs aparentment atendibles les unes, altres ni en l'aparença, y sobre tot per la divisió que escaixà entre ells, se negaren a firmar el contracte.

Davant de la negativa dels patrons, un delegat dels obrers, prenen per d'unes manifestacions d'un representant d'aquesta, va proposar com a trancioz que la Societat de Industrials Mecànics y Metal·lars s'avinyés a una revisió de son reglament de treball amb intervenció del Sindicat obrer.

Els comisionats patrons digueren a dita proposició que se l'estudiarien y ja contestarien als obrers. Y en efecte vingué la contesta dels patrons que deia explicitament que aquests no creien oportú acceptar la proposició esmentada.

No cal dir que davant de tal actitud dels patrons s'acabaren totes les entrevistes y negociacions.

Per tractar de tot lo ocorregut, l'Unió de Obrers Mecànics va celebrar junta general recordant publicar en la revista «Molors» el diari de les negociacions y mantenir en el projecte de contracte col·lectiu y ratificat els poders a la comissió encarregada de les gestions pera que procedeixi de la manera que creguin més convenient fins a aconseguir la seva implantació.

Houssau, doncs, ensinistrit un nou plet entre patrons y obrers de l'indústria anètica que representen una bona part de la importància industrial metàl·lica de nos iua ciutat.

Y encara que aquest nou plet està entaulat sobre un aspecte no acostumari en les lluites socials de nostra terra, un aspecte de discussió sobre uns dels punts més interessants de l'organització moderna del treball, no deixa de tenir importància y fins podrà produir someixements de gravat, que en interès de tot s'haurien d'évitar.

La vaga dels cotxers

Ahir matí, citats pel governador, estiguéren a l'Govern civil els patrons cotxers.

El senyor Portela els preguntà en quins termes podríen de nou intentar-se negociacions pera resoldre'l conflicte.

Els patrons respondieren que res tenien d'offerir, tota vegada que disposaven de personal suficient, y que d'ensà de la vaga no havien pas tingut necessitat de sentir la manca de personal.

En atenció al governador, digueren, admitement al treball alguns dels actuals vaguistes, a pesar de que no l'hem de menestral.

Ens sembla que els patrons cotxers veuen ilusions...

El conflicto de Roda de Vico

Ens ha visitat una comissió d'obrers d'aquesta població, explicantnos lo ocorregut durant els darrers dies amb motiu dels combats socials plantejat amb la vaga de la Mètrica Bañer.

El conflicto fa que dura vint mesos, o sigui d'ençà de la declaració de la vaga. Aleshores se negà el senyor Bañer a subvenir les dones pels homes en el maneig de les màquines continuades, com se ve rellanit en tota la comarca.

En aquesta vint mesos ha conseguit dit fabricant reclutar alguns elements amb els quals posà en marxa seu establecimiento.

Aquests elements amb prou feines surten mai de la casa-colònia, però no passa lo mateix amb unes obres de Roda recentment relluchades, que van cada dia a la producció fabril y la presència de les quals produeix l'indignació dels dividends darrer, traïda en crísis y insults de les demés dones y filles dels operaris de la localitat.

Però el tumulte no hauria passat d'aquí si un germà de les esquiroles no hagués engagat un tret contra la multitud, a pessar de lo qual l'agressor continua en llibertat.

També ens ha dit la comissió que no es cert que Joan Palau, detingut com a cap de molt sigui tal cap de molt, sinó que pel contrari es un dels que més s'ha distingit en reunions y per tot arreu, en recomanar l'orde.

També han alegit els obrers sudits, que l'infringència del patró ha sigut desde un principi tant groga, que no més una sola vegada han pogut els obrers conferenciar amb ell, sense arribar a un acord a pesar de la bona disposició dels treballadors, com han hagut de reconèixer les autoritats y persones imperials.

En aquesta vaga hi porten gastades els obrers 37,000 pessetes.

Roda és una població molt morigerada y culta, com ho demostren les poques causes criminals que s'hi instrueixen.

Tot això ens demanen que fem constar els obrers rodenys.

QUEIXA

Anit va visitarnos una comissió de joves para formular davant una proposta tant ènrica com fonamentada.

S'agüint la consuetudinaria afecció de la gent havien anit a fer una bremada a la Font de la casa de Vallvidrera, y en tornaven amb l'alegria pròpia d'un estol de joves. Tots les seves manifestacions externes se reduïren a anar de dos en dos y a dur el nom del pas com ho fan els soldats.

Tot sobte a l'arribar al carrer de Salmerón tens quants agents de la secretaria se'ls hi tiraren al dumunt y sense adversaris ni renyarsos per la seva actitud, l'emprègnaren a garrotxades amb ells, garrotxades que no eren gaire carinyoses a jugar per la lesió que un dels joves que vinigué a parlarnos mostrava en la mà tota roja y inflada pel formidable cop que li fou donat. No's redit tot un això, sinó que quatre policies de cavall se tiraren ràpidament contra els joves arribant a la construcció del ferrocarril anglo-vascu.

El senyor Gasset ha ofert presentar a les Corts l'opòsit projecte de llei.

La crisi obrera.

Conservació de carreteres

Ha visitat al ministre'l quefe d'obres públiques de la província de Madrid per ferli present que per compte del ministeri del ram treballaren en l'acabament de 900 a 1,000 obrers amb l'objecte de remejar en lo possible la actual crisi obrera.

També han conferenciat el senyor Gasset y el subdirector d'Obres públiques, senyor Rendueles, para tractar de la conveniència de crear un organisme amb caràcter permanent que coadiuvi a la conservació y reorganització del crèdit de 3,000,000 de pesetes para conservació de carreteres.

El foment del turisme

Entre les visites que ha rebut al seu domicili, aquest matí, el quefe del Govern, figura la del marqués de la Vega Inclán, qui ha tractat amb aquell de diversos assumptes relacionats amb el foment del turisme a Espanya.

El marqués, en els breus moments que ha parlat amb el president, li ha exposat el deplorable efecte que produxeixen en els extrangers les politiques difficultats quells empleats de Duanes y els carabiniers presenten, per ajustar-se als formalismes de les disposicions oficials.

Recentment a Sevilla, un vaixell carregat de turistes americans ha tingut que amarrar sense que arribessin a desembarcar els expedicionaris.

Per la seva part, els confiters diuen que, si els tanquen, hi ha una infinitat de kioscos que venen els seus productes, y també productes dels colmados y ultramarins.

L'arcade ha ofert veure si troba una solució.

— La comissió del monument que s'ha de

erigir a Vilafant un en Milà y Fontanals, ha estat a l'Arcadià y ha presentat una instància solicitant la cooperació de l'Ajuntament.

Festes y Sports

Balls de disfresses

En l'Espalossissim y elegant saló de la Bohèmia Modernista s'hi celebrà el propòsit d'allímetre el ball de disfresses que anyançava organitzar la prestigiosa entitat «La Unió Ugarímera».

De l'exèrcit extraordinari de la festa ne fou bona prova la nombrosa concordança que hi assistí y el nombre y cultura de les disfresses que s'hi presentaren.

El Jutjat, constitut a l'efecte, donant proves d'imparcialitat y bon gust, otorgà els tres primers premis respectivament a les dis-

fresses «Transparents», «Tois» y «Palmera». Els residents premis fins a quinze, se concedien a les disfresses que seguiren a les tres primeres en riquesa y originalitat d'indumentaria.

No cal dir que tractarem d'una festa de societats, aren se trobare cares conegudes y que la conversa amical y alegre fou la característica del ball, que aquest, com els altres anys, ha constitut un èxit brillantissim.

Desaparició de criatures

Al rebre'l governador ahir migdia els periodistes, ens ha manifestat la seva extrañeza per l'estat infantil d'algun que hi havia d'uns dies a Barcelona, ont, sense base de cap mena, circulaven rumors ex-

trany sobre fantàstiques desaparicions de criatures.

Solament hi ha, digué'l senyor Portela, com a únic cas, la desaparició, y ja fa alguns dies, de la nena Teresita Guitart. Consta que vivia amb els seus pares al carrer de Sant Vicenç, y un senyor que ahir va venirme a veure desesperat diu que hi ha perdut una nena, que va trobar al cap de dues hores.

Es cert que la desaparició de la nena Guitart hi mogut y remogut y remourà a la policia fins que trobi, haventse fet un tirage de 10,000 retrats amb les senyes de la criatura que han sigut escampats entre la policia, guardia civil y mossos d'Esquadra.

També se'n han enviat, interessant la seva recerca y captura, a tots els governadors d'Espanya.

Pera attenuar la mala impressió que a les gentz donades a fantàstics pot haver fet aquesta desaparició, y pera fer perdre tota idea de fantàstiques coses d'estípula-criatures, s'ha de tenir en compte que en la

desaparició d'aquesta criatura, poser hi hagi, y això sembla que es fruit de les gestions de la policia, causes de família o drets discutits sobre la mateixa que convé tenir en compte.

Es tot això per això que hi ha, actualment, el governador, sense que això vulgui dir que la policia y la guarda civil deixin de treballar activament.

Visites

Va visitar ahir al governador una comissió municipal de Sant Feliu de Codines, para aclarir certes dàtils respecte la celebració d'eleccions municipals que tindran lloc el 25 del corrent.

També va visitar al governador el coronel de la guàrdia civil, para organizar, junts amb els mossos d'Esquadra, la vigilància dels molins.

Eavalotadors

Per promoure escàndols fora de ratsa, han d'ahir a la Rambla, foren detinguts y multats amb 25 y 50 pessetes, dotze disfresses.

Del Govern civil

Un document pontifici

Una carta de Roma anuncia per molt aviat la publicació d'un document pontifici que segurament tindrà gran ressonància y que's refereix a la vida privada dels sacerdots.

El sacerdot que s'adreça als sacerdots que tinguin càrregues parroquials habilit en la parroquia y s'encarregaran als bisbes que vigilen scrupulosament, valentes dels medis que consideren més prudents y adequats, la vida privada dels clergues y molt especialment les relacions de família.

Assamblea

Aquest matí s'ha celebrat la sessió preparatori de l'Assemblea del magisteri espanyol, nomenant president el delegat de l'Institut de Figueres.

Disposant quel dia 28 se procederà a la crema de documents amordiscats que corresponen efectuar en el mes actual en la Direcció general del Deute.

El Liberal,

Diu en l'article de fondo que essent ilegal l'arbitri de pesos y mesures estableert per l'Ajuntament, si aquest persisteix en cobrarlos en forma estableix dels ciutadans deuen negar-se al pag, amb lo qual obligaran a la desaparició dels felets, encara que's basin en la llei farandulera y llazareu d'inspecció.

En la secció de telegrammes de Melilla, que hi ha rebut un extens servei de Melilla, que en s'infen certes notícies, amb fins a la vegada patòmiques y utilitaries, respecte a la crisi del dia 19.

Se dirà, alegíx, al llegir, que's tracta d'una batalla formidable, d'aquestes que asseguren el terme d'una campanya.

La comissió de suplicacions

La comissió de suplicacions que anava a reunir-se avui ha aplassat sa reunió.

El dissabte se constituirà dins comissió y immediatament començarà a estudiar els suplicacions pendents de resolució.

Millora

Les darreres notícies rebudes de Santander aconsen gran millora en la malaltia que patix el senyor Menéndez y Pelayo.

La comissió de pressupostos

La comissió general de Pressupostos del Congrés y la subcomissió d'Hisenda no's reuniran fins passades les vacances parlamentaries.

El senyor Canalejas

El quefe del Govern ha passat la tarda en son domicili particular treballant amb els seus secretaris.

A darrere hora de la tarda rebé'l senyor Canalejas la visita del ministre d'Hisenda amb qui celebrà una llarga conferència.

Modificacions en els pressupostos

S'han rebut en el Congrés les relacions del ministeri de Foment y d'Instrucció pública en les quals s'acompanyen les modificacions que's segueixen:

— El senyor Gasset y Fernández.

— El senyor Amalí Gimeno.

— El senyor Gómez y Martínez.

ESPECTACLES

Teatre Circo Barcelones

GRAN CINEMATOGRAF

Així, dijous sessions completes, de quatre a set tard, y de nou a dotze nit.

20 PELÍCULES, 20

de veritable estrena, entre elles:

LOS AMANTES DE TERUEL

LA VOZ DE LA SELVA
AL PRECIO DE SU PROPIA SANGRE
ULTIMOS DIAS DE BOSPRESIERE
EL OLVIDO DEL PASADO

INFIDELIDAD (600 metres)

PARIS Y SUS PELIGROS (800 metres)

PREUS ECONOMICS

Palcs sense entrada, i pesseta; butaca de preferència, 10c; entrada a platea, 6c; primer pis, 15c; segon pis, 10c.

TEATRO CATALA ROMEA

Companyia còmico-dramàtica de l'eminent primer actor

RICARD CALVO

primera actriu

RAFAELA ABADIA

Així, dijous, tard, a dos quarts de cinc.

el grandios drama del Lope de Vega,

El castigo sin venganza

y el diáleg «El flechazo». — Nit, a un quart de deu. La comèdia en un acte «Josefina»,

y el preciós drama en tres actes de l'Eche-

gray.

De mala raza

Demà, divendres, «El zapatero y el rey».

—Diumenge, tard, «Don Alvaro o la fuer-

za del sín». — Se despatxa a comptaduria.

Teatre Tívoli Així, dijous, a un quart de sis;

sorprendent Vermouth. — Butaca, 2 ptes.; entra-

da, 52 céntims. — Primer: Exit de la rialla

«Electos del divorcio». — Segon: Exit colossal

(2 actes).

La mujer divorciada

Nit, a dos quarts de deu. Butaca, 2 ptes.; entra-

da, 52 céntims. — Primer: Exit de la rialla

«Electos del divorcio». — Segon: Exit colossal

(2 actes).

Anita la risueña

Demà, divendres, estrena a Barcelona de la

opereta en un acte, «El verbo Amar». — Aviat,

Ultim colosal exit de Arniches, de G. Alvarez

y del mestre Quinto Valverde, «El principi

Casta», exclusiva d'aquesta Empresa.

Teatre Novetats Així, dijous, jous, gran

Matiné de moda, a les cinc. Primer: Per primera

y única vegada en matiné la célebre opereta.

EVA

segon, «La Chrysis», celebre estrella de l'Etoile Palace de París (Pantomime dansante). Dis-

sabte, benefici de la primera triple còmica Pilar Martí, amb un escultí programma. «La tra-

peira», «El país de las hadas», «El gènere infinito»,

cantant la beneficiada couples d'actualitat, «El

poble valbuena». Se despatxa a comptaduria.

Diumenge, tard y nit, despedida de la Com-

panyia,

Teatre Novetats

Tournée de despedida:

Rosario Pino

Debut, dimarts, 27 Febrer. Queda obert l'abonament.

Teatre de Catalunya (ELDORADO)

Sindicat d'autors dramàtics catalans

Passat demà, dissabte, inauguració de la temporada. — Estrena del poema dramàtic en tres actes y en vers, original d'Ignasi Iglesias, amb sis chorals y dues cançons de la mestra Cassia Casademunt,

FLORS DE CINGLÉ

Decoracions noves de Moragas y Alarma. Choristes del Gran Teatre del Liceu. Ballet popular. — Estrena del saltet de Josep Burges,

Torre Torretes

Se despatxa a comptaduria per dissabte, diumenge, tard y nit, dilluns y dimarts.

Seguid, obert l'abonament a dimecres de moda.

Teatre Apolo

Avui, dijous, a les nou eu punt, ULTIMA FUN-

CIO DOBLE. Els dos grandios drames en

3 actes,

La huérfaña de Bruselas

Demà, descans. Dissabte, estrena del drama que ha de causar sensació en sis actes,

LA OLA GIGANTE

amb couplets del dia, per Angeleta Romero.

LA RABASSADA Hotel-Restaurant

amb cafellació a vapor.

Obert dia y nit. — Gabinetes particulars.

Cuina de primera. — Servei a la Carta y

Coberts des de 5 pesetes

Atraccions Americanes

Scenic Railway, Water Chute, Bowling

Al oys Cake-Walk, Casa encantada, Pa-

la de cristal, Palau de la rialla, Pas-

seigs, etc.

Entrada, 0'50 pts.

amb dret a escullir una atracció.

Casino particular - Jocs variis

RESTAURANT DE LUXE

Servei a la gran carta. — Chef de Paris.

Concerts diaris per la

ORQUESTRA DE TZIGANES

Tramvia directe, sortint cada dia a mitjans, desde la cantonada del carrer Cray-

wickel a LA RABASSADA. Automòbils

desde can. Gomis a LA RABASSADA. Ca-

rriugues des de Tibidabo a LA RABAS-

SADA. Automòbils de luxe directes,

sortint desde enfront a la Porta de l'An-

gel, cantonada Santa Agnès, fins a LA

RABASSADA, de onze mat a onze nit.

LA RABASSADA

Hotel-Restaurant

amb cafellació a vapor.

Obert dia y nit. — Gabinetes particulars.

Cuina de primera. — Servei a la Carta y

Coberts des de 5 pesetes

Atraccions Americanes

Scenic Railway, Water Chute, Bowling

Al oys Cake-Walk, Casa encantada, Pa-

la de cristal, Palau de la rialla, Pas-

seigs, etc.

Entrada, 0'50 pts.

amb dret a escullir una atracció.

RESTAURANT DE LUXE

Servei a la gran carta. — Chef de Paris.

Concerts diaris per la

ORQUESTRA DE TZIGANES

Tramvia directe, sortint cada dia a mitjans,

desde la cantonada del carrer Cray-

wickel a LA RABASSADA. Automòbils

desde can. Gomis a LA RABASSADA. Ca-

rriugues des de Tibidabo a LA RABAS-

SADA. Automòbils de luxe directes,

sortint desde enfront a la Porta de l'An-

gel, cantonada Santa Agnès, fins a LA

RABASSADA, de onze mat a onze nit.

LA RABASSADA

Hotel-Restaurant

amb cafellació a vapor.

Obert dia y nit. — Gabinetes particulars.

Cuina de primera. — Servei a la Carta y

Coberts des de 5 pesetes

Atraccions Americanes

Scenic Railway, Water Chute, Bowling

Al oys Cake-Walk, Casa encantada, Pa-

la de cristal, Palau de la rialla, Pas-

seigs, etc.

Entrada, 0'50 pts.

amb dret a escullir una atracció.

RESTAURANT DE LUXE

Servei a la gran carta. — Chef de Paris.

Concerts diaris per la

ORQUESTRA DE TZIGANES

Tramvia directe, sortint cada dia a mitjans,

desde la cantonada del carrer Cray-

wickel a LA RABASSADA. Automòbils

desde can. Gomis a LA RABASSADA. Ca-

rriugues des de Tibidabo a LA RABAS-

SADA. Automòbils de luxe directes,

sortint desde enfront a la Porta de l'An-

gel, cantonada Santa Agnès, fins a LA

RABASSADA, de onze mat a onze nit.

LA RABASSADA

Hotel-Restaurant

amb cafellació a vapor.

Obert dia y nit. — Gabinetes particulars.

Cuina de primera. — Servei a la Carta y

Coberts des de 5 pesetes

Atraccions Americanes

Scenic Railway, Water Chute, Bowling

Al oys Cake-Walk, Casa encantada, Pa-

la de cristal, Palau de la rialla, Pas-

seigs, etc.

Entrada, 0'50 pts.

amb dret a escullir una atracció.

RESTAURANT DE LUXE

Servei a la gran carta. — Chef de Paris.